

WOJCIECH HERGEMON

MISTRZ TEUTON III I JEGO UCZEŃ

BYĆ MOŻE SUBTELNE ALUZJĘ MOGĄ BYĆ NIEZROZUMIAŁE DLA NIEKTÓRYCH SARMATÓW, JEDNAK ZAPEWNE CI BARDZIEJ OBYCI BEZ TRUDU SKOJARZĄ POSZCZEGÓLNE POSTACIE. MIMO, IŻ AUTOR ZARZEKAŁ SIĘ ŻE „TEKST JEST UNIWERSALNY - PASUJE DO KAŻDEGO”, BRAMA SARMACKA WIE SWOJE. NIE UJAWNIMY JEDNAK KIM MOŻE BYĆ KARL, KUŹNIA, HERGOLIEN CZY BARON. NIECH CZYTELNICY DOMYŚLĄ SIĘ SAMI.

- Z RECENZJI JCM JAKOBA

ZIELNYBOR, 2005

WYDAWNICTWO KUMAKKULTURY

WYDANIE 2, DRUK: 2016, SIEMIANOWICE

Wstęp

Pragnę na początku zaznaczyć, że wydarzenia opisane w tej książce są oczywiście fikcyjne, tak samo jak Mistrz Teuton III oraz jego uczeń, nie mają nic wspólnego z prawdziwą Teutonią, a przekazują jedynie co ciekawsze wypowiedzi niektórych Teutończyków, ich poglądy.

Mam nadzieję, że ci co przeczytają te „dzieło” przemyślą swoje postępowanie i się poprawią.

Autor

I

Razu pewnego w Teutonii zebrało się dwóch najbystrzejszych ludzi - mistrz Teuton III i jego uczeń.

Mistrz dzień i noc poświęcał, aby wpoić w swego ucznia wszelkie prawidłowe zasady, jednak uczeń zawsze wiedział swoje – w kolejnych rozdziałach opowiem więc co ciekawsze wydarzenia z ich życia.

II

Pewnego razu kiedy mistrz szedł razem ze swoim uczniem, i kiedy siedli razem w karczmie spotkali dwóch ludzi, którzy zawzięcie się kłócili o jakieś sprawy, wynikało z tego, że jeden z nich jest przełożonym drugiego, który to zdecydowanie nie zgadzał się z argumentami tego pierwszego, aby Gwardię Cesarską wyposażyć w łuki...

- Mam wrażenie, że Pan źle rozumie pewne przepisy – ryknął dowódca – przypominam, że jestem najwyższym zwierzchnikiem i naczelnym dowódcą Gwardii!

- Tak jest – odparł drugi – więc, jeśli Pan będzie chciał zrobić z Gwardii wojsko to ja złożę rezygnację!

Ale dowódca, który pobierał nauki polityczne odparł: – Proszę mnie tu nie szantażować i rozmawiać sobie z kanclerzem!

- Ja nie szantażuje – odparł podwładny – po za tym, doskonale Pan wie że Kanclerz wyjechał!

- Wiec proszę rozmawiać z podkanclerzem.

- Podkanclerz gdzieś zniknął!

- Zawsze jak jest potrzebny to go nie ma...

Podwładny wybiegł wtedy z karczmy poszukując barona Zielnyboru, który obecnie był podkanclerzem i jak zawsze kiedy był potrzebny to go nie było... Wrócił po dłuższej chwili zdyszany.

- Podkanclerz przedstawił Ci nasze stanowisko? – spytał dowódca – To jest stanowisko Senatu Marchii.

- Przedstawił.

- Więc mam nadzieję, że się z tymże stanowiskiem już zgadzasz?

- Którym? – zaironizował podwładny – Tym co zniszczy Teutonię?!

- Nic nie zniszczy Teutonii! Teutonia jest najbardziej rozwiniętym krajem, o najwspanialszej kulturze i tradycji, jest też najluźniej związana z innymi państwami! – ryknął dowódca – Każdy z nas ma swoją hierarchię wartości, u Ciebie na pierwszym miejscu jest polityka zagraniczna, później Teutonia, u mnie jest na odwrót.

- Nie! Nieprawda, Teutonia dała mi wszystko!

- I na zawsze dobro Teutonii pozostanie dla mnie najwyższym prawem i przykazaniem! A więc...?

- Ale czy to jest dobrem Teutonii?

- Nie mnie o tym decydować – odparł przełożony.

- Ty i jeszcze paru, jesteście niewidoczną ręką, która kieruje Teutonią!

- A czego się spodziewasz po najwyższych urzędnikach? Wiesz co by powiedział baron Zielnyboru? Że nie jesteś przyzwyczajony do polityki.

- Jak sobie żywnie chcecie.

- Spokojnie... – powiedział wyćwiczonym tonem dowódca – nie przejmuj się aż tak tym.

- Powinniśmy żyć w cywilizowanym nurcie oświecenia!

- Duch oświecenia nigdy nie dotarł na Teutony. – powiedział dobitnie dowódca – Było już na to za późno, u nas panuje Teutonizm i do tej pory jesteś pierwszym, który tego nie akceptuje.

- Teutonia, nie jest taka wspaniała jaką mnie się wydawała.

I w tym momencie wyszli...

Patrz i ucz się – powiedział mistrz – to był sam Cesarz Hergolien Wielki i dowódca Gwardii Cesarskiej...

III

Innym razem kiedy to szli razem mistrz i uczeń, młodszy spytał pokazując na człowieka siedzącego w cieniu:

- Cóż to za człowiek, czemu jako jedyny nic nie robi?

- To jest Karl, Czyściciel toalet miejskich stworzonych przez Cesarza. – odparł mistrz – Nie robi nic bo nikt z tych kibli nie korzysta.

- Któż chciałby taką pracę?

- Tu się mylisz, jest to najbardziej prestiżowy zawód, a ten Slavianczyk bierze drugą pensję po baronie Zielnyboru. I tak zakończyła się jedna z bardziej znanych nauk mistrza...

IV

I znowu spotkali mistrz i uczeń idących Cesarza i Dowódcę Gwardii:

- I jak nowe stopnie? – spytał Cesarz Hergolien.

- Proszę, tu jest ostatni pagon – Marszałka Teutonii. Pewnikiem nikt tego stopnia nie dostanie, ale... Po to właśnie jest. W dowód najwyższego uznania – odparł dowódca Gwardii Cesarskiej.

Wnioski uczeń wysnuł sam...

V

Innym razem Mistrz zwierzył się swemu uczniowi z swego pomysłu – Teutonizmu:

- Teutonizm jest nowym nurtem – powiedział mistrz – on odświeży Teutonię!

Po czym opowiedział uczniowi o założeniach Teutonizmu.

- Mistrzu! – krzyknął uczeń – To doprowadzi do Ruiny!

- Kanclerz jest ogarnięty Teutonizmem – spokojnie odparł Mistrz – baron Zielnyboru, cały rząd też. Nawet Hergolien przyznaje mi rację!

- Ale co ja mam teraz zrobić? - spytał zaskoczony uczeń.

- Jeśli nie umiesz pokonać wroga, to się do niego przyłącz, zapraszam.

- Jeśli to jest dobre, tak uczynię – odparł uczeń i tak zakończył się spór.

- Podoba mi się, ale teraz ogarnia nas błogi Teutonizm – dodał mistrz uśmiechając się szeroko.

VI

Kiedy indziej mistrz i uczeń zakradli się pod okna barona Zielnyboru.

- On jakiś pazerny jest!
- A co? – spytał Baron
- On chce wyposażyć Gwardię Cesarską w broń! Cholera!
- Tak, o to chodzi przecież! – nadal spokojnie powiedział baron.
- Mówi, że mam z Tobą porozmawiać.
- Dobrze gada, nasze miasto będzie wreszcie w stanie się obronić! Po to powstała gwardia.
- Mój Boże, więc to prawda.
- To kolejny krok do odbudowy Teutonii.
- Wiesz co, trzeba jak najszybciej usunąć Cesarza – krzyknął drugi.
- Zaskoczę Cię ale to był mój i Hergoliena wspólny pomysł.
- Więc podam się do dymisji. Kiedy mam złożyć dymisję?
- Nigdy, nie ma potrzeby. Teutonia będzie wkrótce najbogatszym Krajem!
- Beze mnie, chyba.
- Za bardzo się przejmujesz, to jest naturalny kierunek Teutonii – odparł baron – Teutonia jest najnormalniejszym krajem! Żadni Kuźniczy tu nie mają wpływu i wszelkie niedociągnięcia w prawie są naprawiane!

VII

Innym razem kiedy szli wspólnie usłyszeli jak jeden obywatel padł do stóp Hergoliena i powiedział:

- Szczerze mówiąc, bardzo mi Pan zaimponował tym przemówieniem. Od razu widać, że jest Pan człowiekiem honorowym, uczciwym i odważnym, prawdomównym oraz pracowitym .

Na to mistrz powiedział do ucznia:

- Bronią Cesarza nie jest siła, a charyzma – patrz i się ucz!

VIII

Pewnego razu, gdy mistrz rozmawiał z Cesarzem Hergolienem, wpadł do pałacu wycieńczony goniec:

- Idą wojska, tego któremu przełamano koronę! – krzyknął – Zapowiedział on, że dotrze do naszej stolicy i ją zniszczy! – po czym padł wycieńczony.

Zebrali się najmądrzejsi z mądrych – radzić co czynić by kraj uratować. Zjawił się sam Cesarz, baron Zielnyboru, dowódca Gwardii, kanclerz, kawaler Wieży, młody szlachcic z Zielnyboru, a nawet Karl. I poczęli radzić co czynić.

- Ja bym spadał do Zielnyboru – powiedział baron.
- Stolicy nic nie uratuje – dodał młody Zielnyborian.
- Ja bym ufortyfikował się w Ruhnhoff – rzucił Karl.
- Trzeba budować mury, zbroić ludzi – zauważył po niewczasie dowódca.

I radzili tak z pięć dni, każdy gotów do ucieczki – baron i młody szlachcic do Zielnyboru, Karl do Ruhnhoff, Hergolien na odległą wyspę Tropikę, dowódca do Szulandii, a szlachcic herbu Wieża w swoje dalekie strony...

Kiedy już nikt nie widział ratunku, ludność uciekła do pobliskich wsi, a możni stali na wzgórzu patrząc przyszlą na klęskę Srebrnego Rogu, przybył posłaniec:

- Panie, wróg zaatakował Argon Cux! Zabrał łupy i wycofał się!
- Czemu tak dziwnie się zachował?

Dopiero po paru dniach uzyskano odpowiedź – najeźdźca pochodzący z dalekich stron, był niedoinformowany i myślał,

że stolicą jest Argon Cux. I tak uczeń zrozumiał, że najważniejsza jest nie siła, a wiedza.